

сихме оржие и бѣхме готови за пжтъ. Прѣминахме прѣзъ Бърза-паланка, Майданъ-пекъ, Пожаровицъ, а слѣдъ това стигнахме на единъ манастиръ. За тая цѣль тамъ имаше събрани 280 души отъ разни народности: черногорци, харвати, бошнаци, нѣмци, сърби, македонци и 15—16 души бѣлгари. Въ тоя манастиръ ни раздадоха оржие. Обучавахме се 5—6 дена повечето на пристрѣлка. Мѣрихме на мишени. На 5 августъ 1875 год. потѣглихме подъ прѣдводителството на единъ харватинъ, който се казваше Паничъ. На 6 сѣщия вечеръта останахме близо до рѣката Дрина въ едно гористо мѣсто между Лешницъ и Лозница. Бѣше ни раздадено по 100 фишеци, заедно съ капсулитѣ и по една ока хлѣбъ. На 7-ий сѣщия въ 4 часа сутринъта прѣминахме рѣката Дрина и бѣхме вече на границата на Босна. Тамъ издебнахме караула отъ трима души, като тѣ първи станяха жертва на това ни прѣдприятие. Потѣглихме къмъ юго-изтокъ, прѣзъ единъ стрѣменъ, обрасълъ съ гора баиръ, по направление къмъ Босна-сараюво. Бѣхме въ едно село на което жителитѣ избѣгали по планината. Запалихме 5—6 отъ колибитѣ му и продължихме пжтя си. Като се скитахме прѣдъ долини и балкани, вечеръта стигнахме на единъ манастиръ. Три километра подъ манастиря се установихме, като поставихме и стража. Войводата ни съ 35 души отъ дружината отиде въ манастиря, отъ кждѣто ни изпрати една бѣчовка съ ракия, около 50 литри. Разпрѣдѣлена бѣше между момчетата. Нощувахме тамъ. На сутринъта, едва що бѣше се показало слънцето на хоризонта, караулитѣ съобщиха, че потеря войска иде отъ двѣ страни. Войводата направи бърза една рекогницировка, разпрѣдѣли дружината на отдѣлни единици, като остави едно отдѣление отъ 100 души въ резерва. Самъ той съ десетина души отъ дружината се възкачи на единъ близкъ върхъ, отъ кждѣто почна да дава команда чрѣзъ тржбача. Мѣстността, която бѣхме завзели, бѣ нѣкакъ като планинска